

ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Kherson State University

**МАТЕРІАЛИ ІV МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

на тему:

**«ПРОБЛЕМИ І ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ
СУЧАСНОЇ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ
ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ:
ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ»**

ISBN 978-617-7783-30-4

9 786177 783304

ECONIMICS AND MANAGEMENT DEPARTMENT

17-18 жовтня 2019 року

м. Херсон

**Міністерство освіти та науки України
Херсонський державний університет
Херсонський національний технічний університет
Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана
Миколаївський національний аграрний університет
Одеський національний економічний університет
Одеський національний політехнічний університет
Івано-Франківський національний технічний
університет нафти і газу
Department of Commerce and Business Management Integral
University, Lucknow**

Матеріали

**IV Міжнародної науково-практичної конференції
«ПРОБЛЕМИ І ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ
ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ:
ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ»**

17-18 жовтня 2019 року

**Херсон
ФОП Вишемирський В.С.
2019**

УДК 332.135(477)

П 78

Проблеми і тенденції розвитку сучасної економіки в умовах інтеграційних процесів: теоретичні та практичні аспекти: матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції, Херсон, 16-18 жовтня 2019 р. / Упоряд. Т. Казакова. – Херсон, вид-во ФОП Вишемирський В.С., 2019. – 458 с.

ISBN 978-617-7783-30-4

У збірник увійшли матеріали IV Міжнародної науково-практичної конференції «Проблеми і тенденції розвитку сучасної економіки в умовах інтеграційних процесів: теоретичні та практичні аспекти». Затверджено рішенням вченої ради факультету економіки і менеджменту Херсонського державного університету (протокол № 2 від 21.10.2019 р.)

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ КОНФЕРЕНЦІЇ

Голова організаційного комітету:

Сергій Омельчук – д.п.н., професор, проректор із наукової роботи ХДУ, дійсний член Української академії акмеології

Члени організаційного комітету:

Тюхтенко Н.А. – д.е.н., професор, проректор з навчальної та науково-педагогічної роботи ХДУ, Академік Академії економічних наук України

Соловійов А.І. – д.е.н., професор, декан факультету економіки і менеджменту ХДУ

Ушкаренко Ю.В. – д.е.н., професор, завідувач кафедри економічної теорії та міжнародних економічних відносин ХДУ

Мохненко А.С. – д.е.н., професор, завідувач кафедри фінансів, обліку та підприємництва ХДУ

Шашкова Н.І. – д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту і адміністрування ХДУ

Орленко О.В., - д.е.н., професор, завідувач кафедри готельно-ресторанного та туристичного бізнесу

Чепок Р.В. – к.е.н., доцент, завідувач кафедри технологічної та професійної освіти

Гарафонова О.І. – д.е.н., професор, професор кафедри менеджменту КНЕУ ім. В. Гетьмана (м. Київ)

Савіна Г.Г. – д.е.н., професор, проректор із наукової роботи ХНТУ (м. Херсон)

Драган О.І. – д.е.н., професор, професор кафедри управління персоналом та економіки праці НУХТ (м. Київ)

Шебаніна О.В. – д.е.н., професор, декан факультету менеджменту МНАУ (м. Миколаїв)

Макуха С.М. – к.е.н., доцент кафедри загальної економічної теорії та економічної політики ОНЕУ (м. Одеса)

Edwin J. Portugal – Full Professor, Ph.D, Professor of Business Administration Department, State University of New York in Potsdam (США)

John P. Olienik – Professor, Ph. D., Professor College of business, Colorado State University (США)

Andrew Seidl – Professor, Ph. D., Professor and Extension specialist – Public Policy of Agriculture and resource economics department, Colorado State University (США)

Amit Kumar – assistant professor in the Department of Commerce and Business Management Integral University, Lucknow (Індія)

УДК 332.135(477)

ISBN 978-617-7783-30-4

© ХДУ, 2019

© ФОП Вишемирський В.С., 2019

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ.....	17
Войчек А.О. ПРИЧИНИ БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ	17
Вольський Я.І. ЕКОНОМІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ РЕАЛІЗАЦІЇ АГРАРНОГО ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ.....	18
Вороненко І.В. МОНІТОРИНГ РИНКУ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК СКЛАДОВА ЦИФРОВІЗАЦІЇ ЕКОНОМІКИ.....	19
Гайворонський О.М. ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ ОСНОВИ РЕГУЛЮВАННЯ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН В УКРАЇНІ.....	20
Єршова О.О. КООПЕРАЦІЯ ЯК ВЕКТОР РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ (НА ПРИКЛАДІ УКРАЇНИ ТА США)	21
Зеленко О.М. ОПТИМІЗАЦІЯ ВИТРАТ ЗАГОТІВЕЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРИЄМСТВ	23
Кирилюк В.В. СУТНІСТЬ СОЦІАЛЬНОГО КАПІТАЛУ НА РІЗНИХ РІВНЯХ АНАЛІЗУ	24
Климчук О. ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ РИНКУ БІОПАЛИВ У КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ.....	25
Коваленко А.Р., Осадчий Д.С. СТРАХУВАННЯ КІБЕР-РИЗИКІВ В УКРАЇНІ.....	27
Кравець Г.І. ПЕРСПЕКТИВИ ВПРОВАДЖЕННЯ СВІТОВОГО ДОСВІДУ МОДЕРНІЗАЦІЇ МІСТ В РАМКАХ ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В УКРАЇНІ	28
Кримцева Т.І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ПРОДОВОЛЬЧОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА РІВНІ РЕГІОНІВ	29
Латкіна С.А., Камінчук В.Б. СУЧАСНИЙ СТАН МОЛОКОПЕРЕРОБНОЇ ГАЛУЗІ В ХЕРСОНСЬКІЙ ОБЛАСТІ.....	30
Медвідь М.В. ПРОБЛЕМИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ НАСЕЛЕННЯ ВІД БЕЗРОБІТТЯ В УКРАЇНІ	32
Озеранська С.С. ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ АГРАРНОГО СЕКТОРА ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ	33
Панченко Д.О. ПРИЧИНИ БЕЗРОБІТТЯ МОЛОДІ ТА НАПРЯМИ ЇХ ПОДОЛАННЯ.....	34
Пасічник В.С. ФАКТОРИ ФОРМУВАННЯ СТАЛОЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПЕРЕРОБНИХ ПІДПРИЄМСТВ РЕГІОНУ	36
Пендлишак І.О. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ БІРЖОВОЇ ТОРГІВЛІ АГРАРНОЮ ПРОДУКЦІЄЮ.....	37
Петришен Ю.І. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗШИРЕННЯ СФЕРИ ЗАЙНЯТОСТІ НАСЕЛЕННЯ В СІЛЬСЬКІЙ МІСЦЕВОСТІ.....	38
Пухова Е.Е. СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПРОБЛЕМИ ФІНАНСУВАННЯ СОЦІАЛЬНОЇ СФЕРИ УКРАЇНИ	40
Соловйов А.І. КЛАСТЕРНИЙ ПІДХІД В РЕГІОНАЛЬНІЙ ПРОДОВОЛЬЧІЙ СФЕРІ.....	41
Сорокіна А.М. АНАЛІЗ ВИРОБНИЦТВА ПРОДУКЦІЇ КОНДИТЕРСЬКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	42
Тарасова А.В. ПРОБЛЕМА ПРОЖИТКОВОГО МІНІМУМУ ТА ЯКОСТІ ЖИТТЯ В УКРАЇНІ	44
Цхай Р.О. ЕКСПОРТНО-ІМПОРТНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ТОВАРІВ ПРОДОВОЛЬЧОЇ ГРУПИ ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	45
Чумаченко О. ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	46

Соціальний капітал організації може розглядатися як неформальні відносини між працівниками і колективами з приводу перетворення соціального потенціалу на трудовий потенціал працівників, який, у свою чергу, реалізується в людський капітал, забезпечуючи збільшення доданої вартості. Характер соціальної мережі залежить від учасників соціальних контактів (працівників), їх активності, стилю управління, корпоративної культури тощо. Соціальний капітал опосередковано впливає на економічну ефективність праці завдяки збільшенню трудового потенціалу, що, в свою чергу, може забезпечити конкурентні переваги і збільшити прибуток організації за рахунок соціальної активності [4, с. 469].

При розгляді кількості і якості соціальних зв'язків членів організації звичайно беруть до уваги зв'язки, що виходять за її межі. Це обумовлене тим фактом, що кожна організація зацікавлена у своєму самозбереженні, яке забезпечується залученням усіх доступних ресурсів. Однак, використання соціальних мереж для одержання додаткових ресурсів усередині організації може привести до певного розбалансування її внутрішньої структури.

На макрорівні соціальний капітал відображається у такому трактуванні – сукупність норм, традицій, цінностей та довіри, що, через систему специфічних структурних форм (соціальних мереж) та інституцій визначає характер суспільної взаємодії [3, с. 36].

Соціальний капітал – унікальна міждисциплінарна категорія, яка є об'єктом дослідження соціології, економіки, психології, філософії та заснована на приналежності індивіда до певної соціальної групи, соціальній згуртованості та довірі. Група, всередині якої існує повне порозуміння, розділяє певні цінності, є соціально згуртованою, взаємно толерантною, здатна діяти більш ефективно і досягати поставлених цілей в коротші строки та з вищою якістю.

Література:

1. Coleman, James S. *Social Capital in the Creation of Human Capital. The American Journal of Sociology. 1988, Vol. 94. P. 95-120*
2. Hanifan L.J. *The Community Center. Boston, 1920. 588 p.*
3. Грішнова О. А. *Людський, інтелектуальний і соціальний капітал України: сутність, взаємозв'язок, оцінка, напрями розвитку. Соціально-трудова відносина: теорія та практика. 2014. № 1. С. 34-40*
4. Мазіна Н.С. *Соціальний капітал організації: структура, аналіз, підходи до виміру. Сучасні суспільні проблеми у вимірі соціології управління: збірник наукових праць ДонДУУ. Том XV. Серія «Спеціальні та галузеві соціології». 2014, № 281. С. 462-473*

КЛИМЧУК О.,

д.е.н, доцент, доцент кафедри адміністративного менеджменту та альтернативних джерел енергії
Вінницького національного аграрного університету

ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ РИНКУ БІОПАЛИВ У КОНТЕКСТІ ІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ

Сучасні процеси глобалізації світової економіки не залишають осторонь практично жодну з країн нашої планети, а тому формування і функціонування національних ринків, у тому числі енергетичного, так чи інакше відбувається у тісному взаємозв'язку з розвитком продуктивних сил і суспільних відносин держави. Економічно розвинуті країни світу відкривають свої енергетичні сектори для встановлення міжнародної конкуренції та мають тісно співпрацювати із країнами третього світу в галузі становлення та розвитку відновлюваних джерел енергії, зокрема біопаливної індустрії, для задоволення енергетичних потреб цих країн, враховуючи екологічні вимоги.

В 2018 р. Україна посіла 83 місце зі 140 в рейтингу глобальної конкурентоспроможності економіки, маючи слабо розвинені інститути, вкрай нестійкі фінансову систему і макроекономічні показники. Згідно з рейтингом, за рівнем державних інститутів Україна знаходиться на 110 місці, за інфраструктурою – на 57 місці, за рівнем адаптації технологій – 77 місце [1]. У вітчизняних підприємств існують такі проблеми у сфері визначення та становлення власної конкурентоспроможності: політична й економічна криза, інфляція, низький рівень інформаційного забезпечення, відсутність чітких цілей і завдань оцінювання, інтуїтивний характер проведення оцінки [2].

Одним із головних чинників наявності зазначених проблем є те, що у світовому масштабі Україна має найбільш енергетично затратну промисловість, відтак конкурентоздатність вітчизняної

продукції безпосередньо залежить від цін на традиційні енергоносії, вартість яких постійно зростає. Наразі наша держава відзначається нераціональною структурою використання енергетичних ресурсів, тому досить актуальною в теоретичному й практичному плані є проблема підвищення ефективності управління в споживанні енергії і зменшенні показників енергомісткості виробленої продукції [3].

В Україні існують реальні умови для біопаливного виробництва, де основною рушійною силою в розвитку ринку біопалив має бути держава. Біопалива розглядаються в Україні як вагома альтернатива традиційним паливам, тому що виробництво перших у найближчі роки буде мати високий рівень рентабельності. Виготовлення готового продукту для споживання є більш економічно вигіднішим, ніж масове експортування сировини [4].

Нині систему ринку біопалив потрібно розглядати як структурований комплекс організаційно-економічних і технічних елементів, які перебувають у тісному взаємозв'язку, створюючи відповідну цілісність та єдність. На рисунку 1 схематично наведено сутність ринку біопалив, розкрито взаємодію системоутворюючих елементів виробника й споживача біоенергетичних продуктів через платоспроможний попит населення та пропозицію, ринкову інфраструктуру, операторів і канали надходження товарів, спроможних задовольнити цей попит. Попит має органічно поєднуватися з факторами, що його формують: ефективним використанням виробничих ресурсів, платоспроможністю споживача й оптимальною науково обґрунтованою ціною.

Ринок біопалив в Україні потрібно формувати на основі органічного поєднання державного регулювання й ринкових механізмів саморегулювання економічної системи (дотримання принципів вільної конкуренції, лібералізація цінової політики на енергоносії тощо). Розбудова регульованого ринку біопалив повинна базуватись на упереджувальних рішеннях у системі формування цінової політики, які не протидіють вільній конкуренції [5].

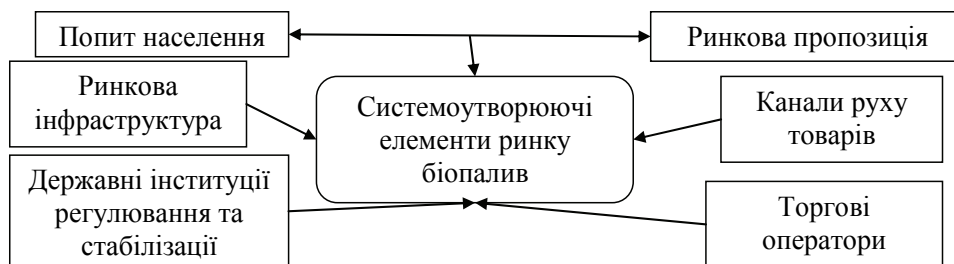

Рис. 1. Основні структурні елементи системи ринку біопалив

Джерело: сформовано автором

Таким чином розвиток ринку біопалив буде сприяти економіко-енергетичній безпеці України, відтворенню родючості сільськогосподарських угідь (при виробництві біогазу отримують високоякісні органічні добрива), ефективному використанню орних земель (розробка науково обґрунтованих енергетичних сівозмін), інтенсивний розвиток тваринницької галузі (отримання значної кількості високобілкових кормів і дешевої біологічної енергії).

Література:

1. Україна піднялася у рейтингу глобальної конкурентоспроможності. URL: <https://www.epravda.com.ua/news/2018/10/17/641667/> (дата звернення 05.10.2019).
2. Савінова Ю.М. Конкурентоспроможність підприємств та чинники, що її обумовлюють. Вісник Української академії банківської справи. 2003. № 1 (14). С. 94-97.
3. Климчук О.В. Концептуальні принципи розробки та регулювання енергетичної політики України на конкурентоспроможному рівні. Бізнес Інформ. 2016. № 2. С. 83-87.
4. Климчук О.В. Передумови формування національного біопаливного виробництва. Економіка в контексті інноваційного розвитку: стан та перспективи: Міжн. наук.-практ. конф. Ужгород, 2016. С. 41-44.
5. Климчук О.В. Специфіка формування та механізми регулювання ринку біопалива. Всеукраїнський науково-виробничий журнал "Економіка. Фінанси. Менеджмент: актуальні питання науки і практики". 2015. Випуск № 2. С. 13-21.